

ФІНАНСИ, БАНКІВСЬКА СПРАВА ТА СТРАХУВАННЯ

УДК 339.92:005.21

DOI: 10.26565/2311-2379-2019-96-07

М.Л. ШвайкоХарківський національний університет імені В. Н. Каразіна
пл. Свободи, 4, м. Харків, 61022, УкраїнаE-mail: mlshvayko@gmail.com, ORCID: <https://orcid.org/0000-0002-3911-0392>**ДІЯЛЬНІСТЬ МІЖНАРОДНИХ ФІНАНСОВИХ ІНСТИТУТІВ ТА ОСОБЛИВОСТІ ЇХ
ВЗАЄМИН З УКРАЇНОЮ**

У статті розглядаються особливості діяльності міжнародних фінансових інститутів та їх взаємини з Україною в сучасних умовах. Конкретизовано основні цілі та напрямки діяльності ключових міжнародних фінансових інститутів, таких як Міжнародний валютний фонд, Світовий банк.

Відзначено, що в умовах глобалізації зростає їх роль та значення, тому що саме вони є наднаціональними регуляторами, які впливають на стан фінансової безпеки як окремих країн світу, так і безпеки світового фінансового ринку загалом. Систематизовано основні причини появи міжнародних фінансових інститутів та базові цілі їх діяльності. Головним міжнародним фінансовим інститутом, який є інституціональною основою світової валютно-фінансової системи, є Міжнародний валютний фонд. МВФ здійснює оцінку достатності глобальної системи фінансового захисту, економічний нагляд та контроль за безпечним функціонуванням світової валютно-фінансової системи та повинен своєчасно реагувати на виникаючі проблеми та дисбаланси, надаючи необхідне країнам фінансування та технічну допомогу в рамках затверджених домовленостей.

Проведено аналіз статистичних даних щодо кредитів, які надані МВФ в рамках різних механізмів кредитування, проаналізовано стан заборгованості країн світу перед МВФ у розрізі наданих ним пільгових та непільгових кредитів, проаналізовано особливості взаємин МБФР з країнами – членами та визначено сучасні тенденції у цьому напрямку.

Сформульовано ключові проблеми та виклики в діяльності міжнародних фінансових інститутів та визначено перспективні шляхи їх розвитку, використання яких сприятиме як оптимізації їх діяльності, так і посиленню безпеки світового фінансового ринку.

Ключові слова: глобалізація, Міжнародний валютний фонд, міжнародні фінансові інститути, міжнародна фінансова система, Світовий банк.

JEL Classification: F21, F53, H81, O16.**Marianna Shvayko**V.N. Karazin Kharkiv National University
4 Svobody Sq., 61022, Kharkiv, UkraineE-mail: mlshvayko@gmail.com, ORCID: <https://orcid.org/0000-0002-3911-0392>**ACTIVITY OF INTERNATIONAL FINANCIAL INSTITUTES AND THEIR PARTICIPANTS
OF THEIR RELATIONS WITH UKRAINE**

The article deals with the peculiarities of the activities of international financial institutions and their relationship with Ukraine in modern conditions. The main goals and directions of the activities of key international financial institutions, such as the International Monetary Fund, the World Bank, are specified.

It is noted that in the context of globalization their role and significance grows, because they are supranational regulators that affect financial security of both the individual countries of the world and security of the world financial market as a whole. The main reasons for the emergence of international financial institutions and the basic goals of their activities are systematized. The International Monetary Fund is the main international financial institution, which is the institutional basis of the world monetary and financial system. The IMF assesses the sufficiency of the global financial protection system, provides economic supervision and control over the safe operation of the global monetary and financial system, and should respond to emerging problems and imbalances

in a timely manner, providing the necessary funding and technical assistance to countries under the approved arrangements.

The analysis of the statistics on loans provided by the IMF within various lending mechanisms, the analysis of the state of the world's debts to the IMF in the context of its privileged and non-beneficial loans, the peculiarities of the IBRD's relations with the member countries are analyzed and there are identified current trends in this direction.

The key problems and challenges in the work of international financial institutions are formulated and prospective ways of their development are defined, the use of which will promote both optimization of their activities and strengthening the security of the world financial market.

Key words: globalization, International Monetary Fund, International Financial Institutions, International Financial System, World Bank.

JEL Classification: F21, F53, H81, O16.

М.Л. Швайко

Харьковский национальный университет имени В. Н. Каразина

пл. Свободы, 4, г. Харьков, 61022, Украина

E-mail: mlshvayko@gmail.com, ORCID: <https://orcid.org/0000-0002-3911-0392>

ДЕЯТЕЛЬНОСТЬ МЕЖДУНАРОДНЫХ ФИНАНСОВЫХ ИНСТИТУТОВ И ОСОБЕННОСТИ ИХ ОТНОШЕНИЙ С УКРАИНЫ

В статье рассматриваются особенности деятельности международных финансовых институтов и их отношения с Украиной в современных условиях. Конкретизированы основные цели и направления деятельности ключевых международных финансовых институтов, таких как Международный валютный фонд, Всемирный банк.

Отмечено, что в условиях глобализации возрастает их роль и значение, так как именно они являются наднациональными регуляторами, которые влияют на состояние финансовой безопасности как отдельных стран мира, так и безопасности мирового рынка в целом. Систематизированы основные причины появления международных финансовых институтов и базовые цели их деятельности. Главным международным финансовым институтом, который является институциональной основой мировой валютно-финансовой системы, является Международный валютный фонд. МВФ осуществляет оценку достаточности глобальной системы финансовой защиты, экономического надзора и контроля за безопасным функционированием мировой валютно-финансовой системы и должен своевременно реагировать на возникающие проблемы и дисбалансы, предоставляя необходимое странам финансирование и техническую помощь в рамках утвержденных договоренностей.

Проведен анализ статистических данных по кредитам, которые предоставлены МВФ в рамках различных механизмов кредитования, проанализировано состояние задолженности стран мира перед МВФ в разрезе предоставленных им льготных и нелюбых кредитов, проанализированы особенности взаимоотношений МБФР со странами - членами и определены современные тенденции в этом направлении.

Сформулированы ключевые проблемы и вызовы в деятельности международных финансовых институтов и определены перспективные пути их развития, использование которых будет способствовать как оптимизации их деятельности, так и усилению безопасности мирового рынка.

Ключевые слова: глобализация, Международный валютный фонд, международные финансовые институты, международная финансовая система, Всемирный банк.

JEL Classification: F21, F53, H81, O16.

Постановка проблеми. В сучасних умовах значно зростає роль та значення саме міжнародних фінансових інститутів. Адже вони в період глобалізації виступають наднаціональними регуляторами і чинять суттєвий вплив на стан фінансової безпеки як окремих країн світу, так і світової фінансової системи загалом.

МВФ займає центральне місце в міжнародній системі валютно-фінансових відносин і є, на разі, ключовим міжнародним фінансовим інститутом, який виконує регулятивну функцію на міжнародному рівні. З урахуванням вищезазначеного, можемо констатувати, що неефективне виконання ним своїх функцій призводить до дестабілізації міжнародної валютної системи та може провокувати виникнення світових фінансових криз.

Звернемо особливу увагу на те, що базові зусилля міжнародних фінансових інститутів в розрізі питання підвищення безпеки світового фінансового простору повинні бути спрямовані на пом'якшення наслідків саме тих серйозних, глобальних диспропорцій, які несуть реальну загрозу дестабілізації світової фінансової системи. Адже саме вони підсилюють негативний

вплив світових фінансових криз, які в період глобалізації легко переміщуються із однієї країни в іншу. Тому зараз вивчення питань щодо оптимізації діяльності міжнародних фінансових інститутів з метою посилення безпеки світової фінансової системи є надзвичайно актуальними.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Питання щодо розкриття особливостей функціонування міжнародних фінансових інститутів та оптимізації їх діяльності активно вивчалися вітчизняними та зарубіжними дослідниками. Зокрема, Антоненко І. (Антоненко, 2009), Д'яконова І.І. (Д'яконова, 2012), Петрик О. та Батковський В. (Петрик, Батковський, 2014), Миськів Г. В. (Миськів, 2015) та інші. Вищезгадані вчені внесли великий вклад в дослідження особливостей функціонування міжнародних фінансових інститутів, інструментів, які вони використовують задля досягнення своїх цілей та їх роль у світовій економіці. Але потребують подальшої конкретизації питання щодо шляхів оптимізації їх діяльності з урахуванням сучасних викликів (нестабільність соціально-економічного середовища багатьох країн світу, нарощування державного боргу, світові кризи, глобалізація) задля формування безпеки світової фінансової системи.

Основні результати дослідження. Світовий фінансовий ринок та світова фінансова система не може функціонувати в сучасних умовах без системного та ефективного контролю зі сторони міжнародних фінансових інститутів, які виступають певними регуляторами.

Акцентуємо увагу, що майже всі міжнародні фінансові інститути були створені в 1944 році для того, щоб шляхом об'єднання зусиль сприяти відбудові економіки найбільш постраждалих країн та дбати про формування безпеки світової фінансової системи.

Спробуємо систематизувати базові причини появи міжнародних фінансових інститутів. Звісно, що вони пов'язані з подіями та особливостями світової економіки на той час. До них можемо віднести: інтенсифікація процесів інтернаціоналізації та процеси глобалізації; поява та розвиток транснаціональних компаній та банків, які виходять за межі однієї держави; поява та розвиток міждержавних форм регулювання міжнародних економічних відносин; посилення нестабільності світової економіки та посилення частоти світових фінансових криз, які чинять деструктивний вплив на стан світової фінансової системи, порушуючи його безпеку.

Всі міжнародні фінансові інститути мають спільну мету, яка полягає у сприянні розвитку співробітництва і та формуванні цілісності та стабілізації суперечливого світового господарства, а також формування та підтримання високого рівня безпеки світової фінансової системи.

Звісно, що їм не завжди це вдається і вони часто є предметом серйозної критики з боку світової спільноти. Але без них було б практично не можливо реалізувати вищезгадані функції.

До міжнародних фінансових інститутів, які мають всесвітнє значення, належать передусім, такі як (Д'яконова, 2012):

- МВФ;
- група Світового банку (основна функція Групи полягає у наданні кредитів інвестиційного спрямування та дозволяє країнам, що їх отримати, реалізовувати великі проекти, сприяючи соціально – економічному зростанню в країні);
- БМР (Банк Міжнародних розрахунків), який координує роботу національних банків країн учасниць, повинен забезпечувати сприятливі умови для міжнародних фінансових операцій, надає проміжні кредити під гарантію центральних банків країн, що чекають кредит МВФ, щоб уникнути кризи їх міжнародної валютної ліквідності. Його щорічні звіти є одним з найавторитетніших економічних видань світу;
- міжнародні фінансові інститути по врегулюванню міжнародної заборгованості (насамперед, Паризький клуб кредиторів, який створено з метою реструктуризації державних боргів та Лондонський клуб кредиторів, який опікується питаннями врегулювання проблем боргів перед комерційними банками).

Зазначимо, що в сучасних умовах важливою є також діяльність ООН, (яка опікується питаннями забезпечення миру у всьому світі і звісно ж, теж впливає на формування безпеки світової фінансової системи, а деякі спеціалізовані органи ООН взагалі займаються саме проблемами міжнародних фінансових відносин) та СОТ, ключовою задачею якої є регулювання та сприяння зростанню та стабільності світової торгівлі, діяльність якої теж впливає на стабільність світової фінансової системи.

Проаналізувавши основні напрямки діяльності ключових міжнародних фінансових інститутів задля формування безпеки міжнародної фінансової системи і відзначивши вагомість кожного з них, зазначимо, що в сучасних умовах провідним міжнародним фінансовим інститутом є саме МВФ. Він систематично здійснює оцінку достатності глобальної системи фінансового захисту і розміру необхідного країнам фінансування з Фонду з метою підвищення безпечного та ефективного функціонування міжнародної валютно – фінансової системи.

Проаналізуємо конкретні дії МВФ у цьому напрямку (Річний звіт МВФ, 2018):

- МВФ оптимізує старі та вводить нові інструменти для запобігання криз; вдосконалює методологію оцінки глобальних дисбалансів і обмінних курсів;
- МВФ оптимізує діяльність по виявленню ризиків світової фінансової системи та шляхів їх мінімізації;
- чітке визначення пріоритетів структурних реформ для сприяння сталому і всеосяжного економічного зростанню світової економіки;
- застосування структурованого підходу до розвитку потенціалу в уразливих державах, який має достатній рівень адаптації до їх потенціалу;
- розширення спектру аналізу макрофінансових і макроструктурних питань з метою більш оптимального виконання МВФ своєї наглядової функції;
- був посилений синергетичний ефект від заходів у сфері нагляду та розвитку потенціалу, в тому числі в областях мобілізації доходів, стандартах звітності в рамках статистики державних фінансів, збору даних, всеосяжного зростання, реформи енергетичних субсидій, систем соціального захисту і ісламських фінансових інститутів;
- розробка нової основи для боротьби з корупцією і недоліками в галузі управління;
- використання інструментів для більш поглибленого аналізу МВФ цифрової економіки та фінансових технологій;
- активізація участі МВФ в досягненні Цілей сталого розвитку.

На основі даних звіту МВФ, який мав назву «Побудова єдиного майбутнього» (Річний звіт МВФ, 2018), відзначимо, що у 2018 році спостерігалось динамічне світове економічне зростання, яке повинно сприяти підвищенню зайнятості і рівня життя в більшості країн-членів.

У той же час МВФ акцентує увагу на наявності серйозних загроз міжнародній фінансовій стабільності, які насамперед пов'язані з ризиком ескалації торгових конфліктів, рекордно високими рівнями державного і приватного боргу, волатильністю на фінансових ринках і нестабільною геополітичної ситуацією. Це є базові виклики у даному періоді, які несуть загрозу світовій фінансовій системі і ставлять серйозні завдання перед МВФ по їх врегулюванню.

Експерти МВФ також відзначають, що у довгостроковій перспективі зростуть загрози через зниження довіри до інститутів суспільства, яке можна пояснити рядом факторів: зростання негативних наслідків світової фінансової кризи, думкою, що плоди економічного зростання і глобалізації не розподіляються справедливим чином, занепокоєнням з приводу перспектив зайнятості та економічних можливостей; слабкими системами управління, які занадто часто сприяють корупції. Тому основоположні цінності, які декларує МВФ, про те, що економічне співробітництво – найвірніший шлях до кращого майбутнього, набувають надзвичайної ваги саме в цей період економічної невизначеності та серйозних викликів, які ставлять під загрозу стабільність світової фінансової системи.

Отже, можна зробити висновок, що МВФ проводить значну роботу для реалізації тих цілей по підтримці безпеки світового фінансового простору, які на нього покладено. Проаналізувавши загальні положення щодо діяльності МВФ в останні роки щодо підтримки безпеки світового фінансового ринку, зупинимося більш детально на базових напрямках діяльності МВФ у цьому контексті.

Розглянемо перший напрямок діяльності – кредитування МВФ та питання яким чином він сприяв підтримання глобальної фінансової безпеки. У широкому значенні МВФ здійснює два види кредитування - надання кредитів під непільгову відсоткову ставку і надання кредитів країнам з низькими доходами на пільгових умовах (у даному випадку використовуються низькі і в окремих випадках- нульові процентні ставки). Станом на 2018 р. основні країни-боржники МВФ розміщені у Європі (Греція, Ірландія, Португалія, Румунія, Україна).

Світова фінансова криза, негативні наслідки якої відчувають на собі найбільше країни з низькими доходами, підкреслила необхідність налагодження ефективних глобальних мереж фінансового захисту, які допомагають країнам долати несприятливі шоки. Як наслідок, одна з

основних задач реформ кредитування останнім часом заключається в тому, щоб доповнити традиційну роль МВФ щодо врегулювання криз додатковими інструментами для запобігання кризам.

Відзначимо, що Рахунок загальних ресурсів є головним рахунком МВФ, що складається з пулу валют і резервних активів, що представляють оплачену підписку держав-членів у вигляді квот. Надання непільгових кредитів МВФ відбувається шляхом перерахування коштів позичалькам саме з цього рахунку.

На рис. 1 показані суми непогашених непільгових кредитів за останні 10 фінансових років. Як показує його аналіз, спостерігаємо зниження заборгованості по ним і це є досить позитивним моментом та показує, адже дає можливість констатувати покращення фінансового стану країни.

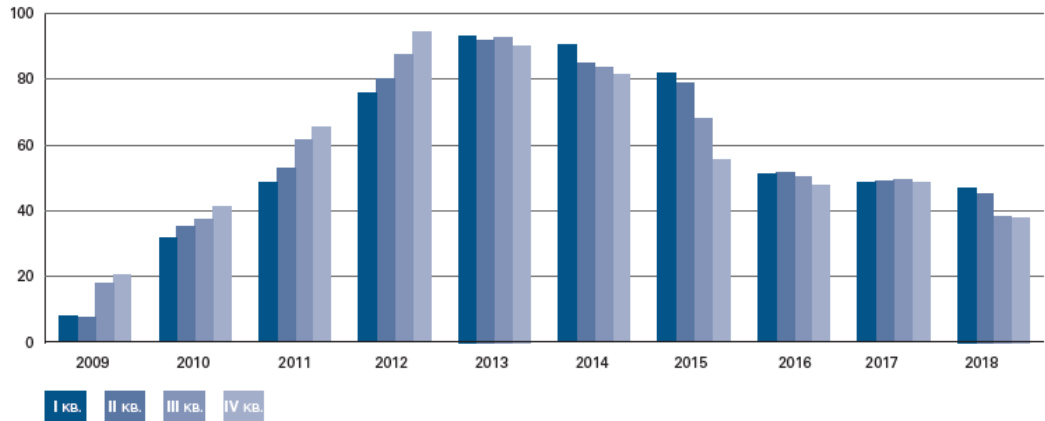

Рис. 1. Непогашені непільгові кредити МВФ, 2009- 2018 фінансові роки

Джерело: (Річний звіт МВФ, 2018)

На рис. 2. показані непогашені суми пільгових кредитів за останнє десятиліття. Як показує його аналіз, розмір непогашених кредитів не зменшується, а заборгованість лишається досить високою, що є свідченням поганого фінансового стану країн позичальниць та їх неспроможності відповідати по своїм зобов'язанням. Сукупний обсяг непогашених пільгових кредитів 53 державам-членам склав 6,36 млрд СДР на кінець квітня 2018 року.

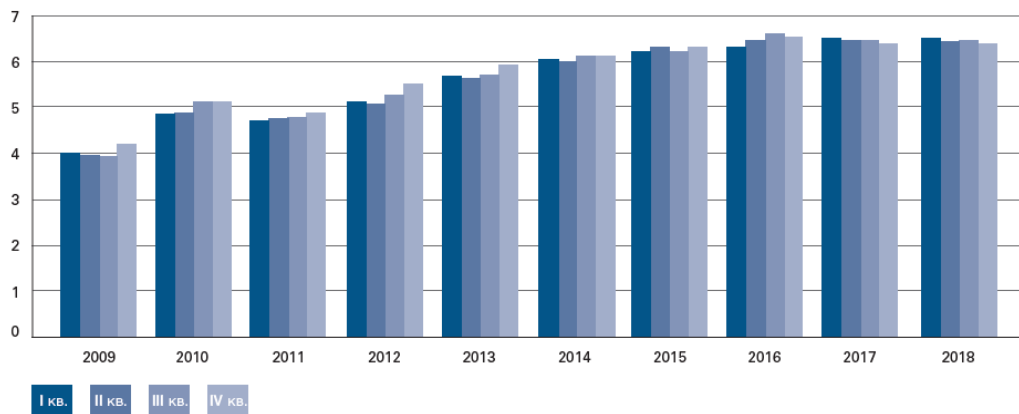

Рис. 2. Непогашені пільгові кредити МВФ, 2009- 2018 фінансові роки

Джерело: (Річний звіт МВФ, 2018)

Основа пільгового фінансування МВФ регулярно переглядається для забезпечення обліку мінливих потреб. Зазначимо, що починаючи з 2015 року в рамках більш широких зусиль

міжнародного співтовариства з надання підтримки країнам у досягненні цілей сталого розвитку, була оптимізована система фінансової безпеки країн, що розвиваються з низькими доходами.

У 2018 фінансовому році МВФ також прийняв зобов'язання щодо надання кредитів на суму 1,703 млрд СДР (2,38 млрд доларів США) країнам-членам з низькими доходами в рамках програм, що підтримуються ресурсами Трастового фонду і мають на меті скорочення бідності і сприяння економічному зростанню в цих країнах.

У таблиці 1 представлені докладні відомості про нові домовленості і підвищенні доступу по існуючих домовленостях у рамках механізмів пільгового фінансування МВФ. Як показує її аналіз, найбільші ресурси отримає Камерун та Чад в рамках розширеного кредитного механізму, щодо підвищення доступу по домовленостям в рамках розширеного кредитного механізму, то тут лідером є Малі з загальною сумою затверджених коштів 88,6 млн. доларів, в рамках механізму прискореного кредитування кошти отримала лише Гамбія.

Таблиця 1

Домовленості МВФ в розрізі різних механізмів кредитування		
Держава	Дата вступу в силу	Затверджена сума
Нові трирічні домовленості в рамках розширеного кредитного механізму		
Буркіна -Фасо	14 .03.2018	108,4
Камерун	26.06.2017	483,0
Чад	30.06.2017	224, 3
Гвінея	11.12.2017	120,5
Малаві	30.04.2018	78,1
Мавританія	06.12.2017	115,9
Сьєра Леоне	05.06.2017	161,8
Того	05.05.2017	176.2
ВСЬОГО		1468,1
Підвищення доступу по домовленостям в рамках розширеного кредитного механізму		
Центральноафриканська республіка	15.12.2017	39,0
Центральноафриканська республіка	17.07.2017	11,1
Кот д Івур	19.06.2017	54,2
Мадагаскар	28.06.2017	30,6
Малі	07.07.2017	88,6
ВСЬОГО		223,5
Надання коштів в рамках механізму прискореного кредитування		
Гамбія	26.06.2017	11,7
ВСЬОГО		11,7
РАЗОМ		1703,2

Джерело: (Річний звіт МВФ, 2018)

Проаналізувавши зусилля МВФ по забезпеченню світової фінансової безпеки з використанням кредитних механізмів, перейдемо до розгляду використання такого інструменту, як нагляд.

За допомогою нагляду МВФ здійснює моніторинг міжнародної валютно-фінансової системи та спостерігає за змінами в світовій економіці, а також проводить перевірку стану економічної та фінансової політики його 189 держав-членів. Крім того, МВФ вказує своїм членам на можливі ризики для стабільності і дає їх урядам певні рекомендації щодо потенційних заходів з метою коригування економічної політики.

По результатам обговорення Виконавчою радою МВФ «Проміжного аналізу наглядової діяльності» у квітні 2018 року можна зробити висновок, що наглядова діяльність МВФ стала краще адаптованою до світових реалій, більш інтегрованою і більшою мірою заснованою на оцінці ризиків.

Отже, МВФ постійно проводить оцінку достатності глобальної системи фінансового захисту і розміру фінансування Фонду з метою сприяння більш активному і орієнтованому на перспективу діалогу про збереження дієвості міжнародної валютно- фінансової системи. А його політика у галузі посилення безпеки світової фінансової системи була спрямована на надання фінансування країнам, постраждалим від зниження цін на біржові товари, стихійних лих та також країнам, які постраждали від воєнних дій, фінансуючи програми, які передбачали

надання допомоги біженцям. Також МВФ з ціллю формування безпеки світового фінансового ринку застосовував структурований підхід до розвитку потенціалу в уразливих державах, який має достатній рівень адаптації до їх потенціалу.

Розуміючи важливість діяльності МВФ, відзначимо, що Україна здійснює тісну співпрацю з МВФ і увійшла в число найбільших позичальників. За всю історію незалежності Україна МВФ виділяв нам кошти в рамках чотирьох програм: Stand by, «Механізм фінансування системних перетворень», «Механізм розширеного фінансування» і «Попереджувальний stand by».

За цими угодами Україна могла отримати майже 51,5 млрд, проте отримала менше половини - лише 21,9 млрд SDR (понад 31,5 млрд доларів) через невиконання поставлених Фондом вимог. Лише за однією кредитною угодою (1996 рік), Україна повністю отримала виділені МВФ кошти у сумі 600 млн SDR.

У жовтні 2018 році було затверджено нову програму для України, в рамках якої ми отримаємо 3,9 млрд доларів з метою оптимізації вітчизняної економічної політики з використанням кредитного механізму Stand-by замість програми розширеного фінансування EFF, яка завершилася березні 2019 року. Перший транш розміром близько 1,4 мільярда доларів Україна отримала в грудні 2018 року. До кінця 2019 року МВФ планує виділити Україні ще два транші на загальну суму 2,6 мільярда доларів.

Зазначимо, що 2019 – 2020 роки для України є «піковими» в плані погашення заборгованості перед МВФ і іншими міжнародними фінансовими інститутами. У ці роки Україна має повернути зарубіжним кредиторам \$5,5 млрд заборгованості. Ще майже \$3 млрд (лише у 2019-му) знадобиться для того, щоб погасити валютні зобов'язання на внутрішньому ринку (Данилишин, 2016). Тому деякі українські політики говорять про можливий дефолт, а НБУ наголошує на тому, що у нас зараз достатньо золотовалютних резервів, щоб своєчасно погасити свої зобов'язання і не втратити кредитний рейтинг на світовому рівні.

Підводячи підсумки, можна визначити, що співпраці України з МВФ є важливою в сучасних умовах. Звісно що вона має багато недоліків, адже провокує зростання державної заборгованості та зниження фінансової безпеки країни. Але з огляду на необхідність покращення фінансового стану та неможливості залучити ресурси на внутрішньому ринку вона є мусовою. Надання нових кредитів сприятиме підвищенню кредитного рейтингу України на світових фінансових ринках, зменшенню відсоткових ставок по кредитах, дозволить зберігати привабливість для іноземних інвесторів.

Розглянемо особливості діяльності МБРР, як важливого кредитора проектів розвитку світового рівня. Аналізуючи дані щодо наданих коштів МБРР по регіонах за 2014-2018 фінансові роки, можна констатувати, що найбільше коштів було надано у 2016 році – 22,532 млн. доларів США. У 2018 було надано 17,389 млн доларів США, а найбільшими позичальниками стали регіони Європи та Центральної Азії. (Світовий банк)

Щодо обсягів діяльності МБРР в Україні за фінансовими роками з 1993 до 2017 років, можна зробити висновки, що найбільшу кількість проектів в Україні МБРР здійснював у 1997 році – 6 проектів на суму 1109,60 млн. доларів США, у 2008 – 4 проекти на суму 900.00 млн доларів США та у 2015 році – 4 проекта на суму 1344, 73 млн дол.США. У 2017 році МБРР профінансував 2 проекти на суму 650.00 млн доларів США. (Обозреватель)

Зазначимо, що найбільша частка проектів МБРР здійснюється у секторі державного управління, енергетиці і гірничодобувній, найменше у секторі фондового ринку – 4 проекти.

Від початку конфлікту на сході України, в 2014 році, 2,7 мільйони осіб стали вимушеними переселенцями та понад 4 мільйони зазнали безпосереднього впливу бойових дій. Щоб допомогти Україні, Світовий банк запровадив пілотний проект «Рука допомоги», в рамках чинного проекту «Модернізація системи соціальної підтримки населення». Згідно проекту «Рука допомоги» надається фінансування у формі мікрокредитування на допомогу людям, які стали вимушеними переселенцями в результаті конфлікту, а також малозабезпеченому населенню України загалом. Так, за підсумками 2018 року 282 особи започаткували новий бізнес завдяки дії цього проекту, який впроваджується на пілотній основі в Харківській, Полтавській та Львівській областях та в деяких територіальних громадах Чернігівської, Житомирської та Донецької областей.

Висновки. Підводячи підсумки, можна зазначити, що МВФ повинен використовувати більш диференційований підхід при наданні кредитів державам - членам, які зазнають фактичні або потенційні проблеми платіжного балансу, щоб допомогти їм відновити свої

міжнародні резерви, стабілізувати валюту, продовжувати сплачувати за імпорт і відновити умови для міцного економічного росту. Було б доцільним знизити надто жорсткі вимоги до країн позичальниць, зважаючи на те, що державна політика в галузі управління системою соціального забезпечення повинна залишатися виключно внутрішньою справою держави і проводитися незалежно від думки Фонду. МФВ повинен допомагати країнам - членам розробляти економічну політику і вести свої фінансові справи більш ефективно, зміцнюючи людський і інституціональний потенціал шляхом надання експертних рекомендацій та підготовки кадрів, яких Фонд називає розвитком потенціалу

Світовий банк та регіональні банки повинні більш активно та на більш вигідних умовах кредитувати проекти розвитку задля підвищення безпеки світового фінансового ринку та покращення стану країн – позичальниць, а країнам слід підвищити ефективність використання отриманих коштів.

Отже, провівши аналіз особливостей функціонування міжнародних фінансових інститутів, можна зробити висновок, що вікно можливостей для світової спільноти зараз відкрито. Тому, щоб зберегти динаміку та темпи економічного зростання, країнам необхідно обмежити фінансові та фіскальні ризики шляхом зміцнення стійкості фінансового сектора і відновлення бюджетних можливостей, а також просувати структурні реформи, щоб економіка могла краще протистояти майбутнім штормам. Їм слід розвивати відкриту і засновану на правилах багатосторонню систему торгівлі і прагнути до того, щоб нові технології працювали на благо всіх, підтримуючи, а не підриваючи економічне зростання і фінансову стабільність.

Література

1. Антоненко І. Співробітництво України з міжнародними фінансово-кредитними організаціями – шлях до стабільності та розвитку в період кризи. *НБУ імені В.І. Вернадського*: веб-сайт. 2009. URL: http://www.nbu.gov.ua/portal/soc_gum/Evu/2009_13/Antonenko.pdf
2. Д'яконова І.І. Міжнародні фінанси: навчальний посібник. Київ: Центр учбової літератури, 2012. 548 с
3. Петрик О. Батковський В. Фінансові програми МВФ для надання фінансової допомоги країнам. *Вісник НБУ*. 2014. № 6.
4. Миськів Г. В. Кредити міжнародних фінансових організацій в економіці України. *Фінансовий простір*. 2015. № 2 (18). С. 49.
5. Річний звіт МВФ (2018). URL: <https://www.imf.org/external/pubs/ft/ar/2018/eng/.../imf-annual-report-2018-ru.pdf>.
6. Борги України: скільки доведеться віддати МВФ у 2019 році. *Обозреватель*: веб-сайт. URL: <https://www.obozrevatel.com/ukr/economics/borgi-ukraini-skilki-dovedetsya-viddati-mvf-u-2019-rotsi.htm>
7. Світовий банк. URL: www.worldbank.org
8. Данилишин Б. Співробітництво з МВФ: проблеми та перспективи. *ZN, ua*: веб-сайт. 2016. URL: <https://dt.ua/macrolevel/spivrobotnictvo-z-mvf-problemi-i-perspektivi-.html>

References

1. Antonenko, I. (2009). Cooperation of Ukraine with international financial and credit organizations - the way to stability and development during the crisis. Vernadsky National Library of Ukraine. Retrieved from http://www.nbu.gov.ua/portal/soc_gum/Evu/2009_13/Antonenko.pdf. (In Ukrainian)
2. Dyakonova, I.I. (2012). *International finance: tutorial*. Center for Educational Literature: Kyiv. (In Ukrainian)
3. Petrik, O. Batkovsky, V. (2014). *Financial programs of the IMF to provide financial assistance to countries*. Bulletin of the NBU, 6. (In Ukrainian)
4. Miskiv, G.V. (2015). Credits of international financial organizations in the economy of Ukraine. *Financial space*, 2 (18), 49. (In Ukrainian)
5. IMF Annual Report (2018). Retrieved from <https://www.imf.org/external/pubs/ft/ar/2018/eng/.../imf-annual-report-2018-en.pdf>.
6. Debt of Ukraine: how much to give to the IMF in 2019. *Obozrevatel*. Retrieved from <https://www.obozrevatel.com/ukr/economics/borgi-ukraini-skilki-dovedetsya-viddati-mvf-u-2019-rotsi.htm>. (In Ukrainian)
7. The World Bank. Retrieved from www.worldbank.org
8. Danylyshyn, B. (2016). Cooperation with the IMF: problems and perspectives. *ZN, ua*. Retrieved from <https://dt.ua/macrolevel/spivrobotnictvo-z-mvf-problemi-i-perspektivi-.html>. (In Ukrainian)